

De Belangenbehartigers

deel III

door prof. Willem W. Maduro

Er zijn nogal wat grotendeels zelfbenoemde belangenbehartigers in Neder-wapenland actief. In de vorige column heb ik de KNJV van de jagermannen belicht en de NABV van de binnenlandse airsoftstrijdkrachten. Geen heldenverleden en een zorgelijke toekomst. Dit keer kijken we naar wat ooit de meest vooraanstaande belangenbehartiger was, de Nederlandse Vereniging ter Bevordering en Instandhouding van Wapenverzamelingen Edouard de Beaumont, in de volksmond én in deze column kortweg EdB genaamd.

EdB werd in 1989 opgericht, min of meer gelijktijdig met het in werking treden van de Wet wapens en munitie. Voor die tijd bestonden er weliswaar al wapenverzamelaars, maar omdat er toen geen limiet aan het aantal wapens op het verlot ("bijzondere machtiging") was gesteld, was er geen aanleiding om verzamelaars een *status aparte* te geven. Met de invoering van de Wwm werd echter een maximum van 5 wapens van kracht en dus moest er wel iets voor de reeds bestaande verzamelaars worden gecreëerd. Samen met het ministerie van justitie timmerde een klein groepje wapenverzamelaars een constructie in elkaar die van meet af aan niet deugde. Ga maar na: geïnteresseerden konden alleen lid worden indien zij over een WM8 verzamelverlot beschikten. De politie aan de andere kant verstrekke alleen een verzamelverlot indien de aanvrager ervan lid was van EdB. Op zielemanier kon de overheid samen met de verzamelaars de poort dichthouden en werd alleen voor uitzonderingen (vrienden van de show) de deur even op een kier gezet. En ach, zo nu en dan dook er iemand op die op een of andere manier buiten alle kanalen om, dat WM8 verlot had binnengeharkt en lid wilde worden van EdB. Omdat ieder EdB lid echter een veto-recht had, was er bij geheime stemming maar één stem tegen nodig om iemand buiten de deur te houden.

Reeds na een jaar of vijf werd de druk op EdB en de minister te groot. De foute constructie kwam steeds vaker onder vuur te liggen en het toelatingscriteria moesten wel versoepeld worden. Dat aangepaste deurbelied kwam er medio jaren '90. EdB begon gestaag te groeien met pakweg vijf leden per jaar. So far so good.

EdB werd onaantastbaar

Maar iets gaat goed, totdat het fout gaat. En het is kolossaal fout gegaan. De tot dan enige voorzitter trad begin deze eeuw terug. De bestuurders die daarna richting en zin moesten geven aan EdB maakten er in de jaren die volgden een in toenemende mate ongelooflijke puinhoop van.

Hebzucht, eigenbelang en kliekjesvorming, onkunde en ouderwets slecht bestuurderschap gedreven door machtswellust. Macht, gekregen van de minister van justitie. Immers, het EdB bestuur geeft een gunstig/ongunstig advies over verzamelaars in spé die een WM8 aanvragen bij de politie. Die politie kan niet anders dan dat

advies opvolgen omdat bij anders beslissen men de expertise van diezelfde EdB in twijfel trekt. Dat zou het systeem onderuithalen en dat wil de hoogste politiebaas, de minister van justitie en veiligheid, niet.

Idem voor wie een ontheffing voor bijvoorbeeld volautomatische wapens of geluiddempers aanvraagt. Idem voor de verklaring die een verzamelaar iedere vijf jaar aan de politie moet overleggen.

Deze voor een verzamelaar cruciale adviezen aan de korpschef en minister worden dus door het bestuur van EdB afgegeven. Dat een en ander corrupteerde en dat flink wat EdB-bestuurders zich ontpopten als wannabe bureaucraten die zich allerlei privileges toeëigenden en zich onaantastbaar gingen wanen, was eigenlijk onvermijdelijk. Er zijn gewoon niet veel mensen die met dergelijke macht en verantwoordelijkheid om kunnen gaan. En nog minder mensen weten de juiste afstand en houding ten aanzien van de overheid (justitie en politie) te bewaren. Zij vormden veruit de minderheid in de opeenvolgende EdB besturen.

“Samen met het ministerie van justitie timmerde een klein groepje wapenverzamelaars een constructie in elkaar die van meet af aan niet deugde.”

Ontluisterend

Nu begrijp ik uw roep om duidelijkheid. Om details van wát er dan precies foutgegaan is bij deze vereniging waarvan tot voor kort lidmaatschap verplicht was. Zulke voorbeelden zijn er bij de vleet, met alle beschamende bijzonderheden. Ondermeer te vinden op een usb stick die een anonieme bron naar mij gezonden heeft. Maar liefst vijf gigabyte aan e-mailverkeer van het EdB bestuur van de afgelopen tien jaar. Namen, toenames, vrienden en vijanden van de show, leden en niet-leden, clubjes in clubjes. De ons-kent-ons netwerkjes, het manipuleren, het roddelen, het tegen elkaar uitspelen van leden, het meten met meerdere maten en het des-informereren van de leden en andere belanghebbenden. Behalve het e-mailverkeer zaten er papieren documenten in de enveloppe die de mij onbekende bron naar mijn zomerverblijf te Malta heeft gestuurd. Ontluisterend materiaal, dat kan ik u verzekeren.

Voorbeelden

Een paar voorbeelden om de ernst duidelijk te maken. Wat te denken denken van een penningmeester die zonder toestemming een slordige 58.000 euro van de EdB rekening opnam. Toen deze onrechtmatige daad werd ontdekt, was hij bijna klaar met het in gedeelten weer terugstorten van de buit. Waar hij het geld voor gebruikt heeft en of er andere leden bij betrokken waren, is nooit duidelijk geworden.

“Hebzucht, eigenbelang en kliekjesvorming, onkunde en ouderwets slecht bestuurderschap gedreven door machtswellust. Macht, gekregen van de minister van justitie.”

Of neem het EdB lid dat jarenlang in het bestuur heeft gezeten terwijl hij verzweeg dat hij zijn wapenverloven (WM4 en WM8) had moeten inleveren na het plegen van een ernstig delict van een categorie waar echt niemand een goed woord voor over heeft. De manier waarop deze man zo snel zijn WM8 verlot heeft teruggekregen én in het toenmalige bestuur van EdB zitting kon nemen, stinkt. Bovendien moeten andere EdB leden ervan geweten hebben en eveneens hebben gezwegen.

